

og Regnskabsvæsen, hvorhos det vilde blive disse Mænds Pligt, saafremt de maatte forefinde Misligheder ved en Sparekasse, at gøre Indberetning derom til Sparekassensinspektøren. Den tilsigtede Foranstaltning formentes imidlertid ikke at kunne gennemføres, medmindre der fra Statens Side blev tilskudt et Beløb, som kunde hede en væsentlig Lættelse af Byrden ved Tilhynsmændenes Løn og Rejsseudgifter, idet Byrden ellers vilde blive for trykkende for Kasserne. I Erkendelse af det ønskelige i, at Ministeriet kunde have et Beløb til Raadighed til Anvendelse i det omhandlede Øjemed, blev der til 3dje Behandling af Finansloovforlaget for 1896—97 af Indenrigsministeren stillet Vædringsforslag, hvorefter der som nyt Vitr. №. til § 19 II. blev opført et Beløb af 14,000 Kr. som Tilskud til Løn og Befordringsgodtgørelse for regnskabskyndige Tilhynsmænd, antagne af Sparekasseforeningerne. Under Forslagets Behandling i Folketinget blev det gjort gældende, at Sparekasserne maatte antages at være i Stand til ved egne Midler at etablere den paagældende Kontrol, og at det i hvert Fald maatte anses naturligt, at Kasserne forsøgte saadant, forinden der blev Spørgsmaal om Statsstilskud. Forslaget blev forkastet af Folketinget i dets Møde den 12te Marts 1896 ved 3dje Behandling af Finansloovforlaget.

Som det fremgaar af et til Ministeriet indkommet Andragende af 13de f. M. fra Centralforeningen af jydsk Sognesparekasser der omfatter 180 Sparekasser paa Landet i Jylland, har denne Forening derefter ved egne Midler søgt foranstaltet et regelmæssigt Tilhyn med og Revision af Sognesparekasserne gennem to af Bestyrelsen inden for dens Midte valgte Mænd, der erholde et Vederlag for hver enkelt Sparekasse af $\frac{1}{2}$ pro mille af Kassens Kapital eller 10 Ø. pr. Kontonummer. Hidtil have imidlertid kun 19 Kasser underkastet sig et saadant Tilhyn, og det er i Andragendet gjort gældende, at det sikkert navnlig er Vederlagets Størrelse, der har afholdt mange Sparekasser fra at undergive sig Revisionen, idet Kasserne paa Grund af Konkurrence indbyrdes og med Byssparekasserne se sig nødsagede til at give en temmelig høj Indstudsrente, hvorved der kun levnes dem et ringe Overskud til Administrationsudgifter m. v. Under Henvisning saavel hertil som til, at det Vederlag, der har kunnet paalægges Sparekasserne, er utilstrækkeligt til Dækning af Udgifterne ved Tilhynets Gennemførelse, har Centralforeningen anholdt om, at der maa blive tilstaaet samme et Bidrag af Statskassen til Sagens Fremme, stort 1,000 Kr.

Da Ministeriet maatte anse det for meget ønskeligt, om det af Centralforeningen paabegyndte Tilhyn med tilhørende Revision kunde udvides til at omfatte en større Kredts af Sparekasser, skal jeg tillade mig at anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling af Finansloovforlaget for 1898—99 paa mine Vegne at ville stille følgende Vædringsforslag:

Til § 19 III. B. (som nyt Vitr. e.):

„Tilskud til Centralforeningen af jydsk Sognesparekasser til Udredelse af Løn og Befordringsgodtgørelse til regnskabskyndige Tilhynsmænd ved de under Foreningen hørende Sparekasser 1,000 Kr.“

Bardenfleth.

Til Folketingets Finansudvalg.

Schon.

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 31te Januar 1898.

I det i Afkrift hosfølgende Andragende med Bilag have Bestyrelserne for de her i Landet bestaaende Redningshjem for Alkoholister: „Eukrateia“ ved Kjøbenhavn, „Svovang“ ved Røge og „Godthaab“ ved Hølstebro anholdt om, at der i de